

การสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ Synthesis of Indicators and Components of Academic Administration of Rajabhat Universities in Southern Thailand

นวรรตน์ ไชชมภู¹, นรินทร์ จุลทรัพย์², กิตติพร เนาว์สุวรรณ³

Navarat Waichompu¹, Niran Chullasap², Kittiporn Nawsuwan³

(Received: December 17, 2018; Revised: January 3, 2019; Accepted: March 15, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 510 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .967 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ใช้วิธีหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรไกนอลด้วยวิธีแวนแม็กซ์

ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ 75 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ทั้งหมดได้ร้อยละ 70.841 โดยมีค่าไอเกนเท่ากับ 35.584, 4.591, 3.641, 2.729, 2.125, 1.849, 1.723, 1.391, 1.274 และ 1.084 ตามลำดับ ได้แก่ 1) การพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน 2) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3) การประกันคุณภาพสถานศึกษา 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ 5) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน 6) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรการปฏิบัติ 7) ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร 8) การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 9) การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนลงสู่การปฏิบัติ และ 10) การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

¹ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Doctor of Education Degree in Educational Administration Hatyai University

² มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Hatyai University

³ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา

³ Boromarajonani College of Nursing, Songkhla

Abstract

This research is an exploratory factor analysis which aimed to synthesize of indicators and components of academic administration of Rajabhat Universities in southern Thailand. The sample of this study consisted of 510 lecturers of five Rajabhat Universities in southern Thailand, which included Phuket Rajabhat University, Surat Thani Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Songkhla Rajabhat University, and Yala Rajabhat University. The participants of this study were selected by using multi-step sampling. The research instrument utilized in this study was a questionnaire of teachers' opinions on the indicators and the components of academic administration of the universities. The validity of the instrument was checked by using IOC value from five experts and its Cronbach's alpha reliability coefficient was .967. The data were analyzed by using exploratory factor analysis. The method of rotating the axis of the orthonic axis by the Wimax method was also employed.

The results of this study revealed that the indicators and the components of academic administration of the Rajabhat Universities in southern Thailand consisted of 10 components 75 indicators. This could be explained that 70.841 % of variance were with Eigen values of 35.584, 4.591, 3.641, 2.729, 2.125, 1.849, 1.723, 1.391, 1.274 and 1.084 by respectively. In addition, the 10 components were 1) teachers' development, learning resources promotion, evaluation, and transfer, 2) media sources promotion, innovation and technology, 3) quality assurance, 4) management and teachers' development, 5) learning management for learners' development, 6) development of human resources for curriculum revision, 7) system and mechanism for curriculum revision, 8) teaching and learning management to develop 21st century learners, 9) evaluation, evaluation and transfer into practice, and 10) creating a network for teaching and learning development.

Keywords: Academic Administration, Factor Analysis, Indicators, Rajabhat University

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 31 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ ต้องมีการวางแผนกำหนดขอบข่ายงานและภาระหน้าที่งานทั้ง 4 ด้านภายในสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) โดยลำดับความสำคัญของการบริหารงานในสถานศึกษาสามารถเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ 1) งานวิชาการ ร้อยละ 40 2) งานบุคลากร ร้อยละ 20 3) งานกิจกรรมนักศึกษา ร้อยละ 20 4) งานธุรการและงานการเงิน ร้อยละ 5 5) งานอาคารสถานที่ ร้อยละ 5 6) งานความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ 5 และ 7) งานบริหารทั่วไป ร้อยละ 5 (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารงานของสถานศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้

การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้ความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมทุกชนิดภายในสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน ภายใต้การประสานงานของบุคลากรทุกระดับในสถานศึกษาร่วมกัน ซึ่งบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดในการส่งเสริมงานวิชาการของสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้สอน โดยการบริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารใช้เวลาในการบริหารงานด้านวิชาการเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความรู้ ทักษะ ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และภาวะสุขภาพ ตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (สัมมา รณิธย์, 2560) โดยการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิผลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านวิชาการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น 2) เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้มาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาตนเองและการประเมินจากหน่วยงานภายนอก 3) เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาการเรียนรู้อันสนองตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ 4) เพื่อให้สถานศึกษาได้ประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง (ภารดี อนันต์นารี, 2557)

ดังนั้นการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนผู้เรียนเพื่อให้ได้มาตรฐานผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ๆ ตามแนวคิดเสรีภาพทางวิชาการ (Academic freedom) ที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตที่จบระดับอุดมศึกษามีประสิทธิภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 33 ให้สถาบันระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ผลิตนักศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดย มาตรา 7 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งกำหนดให้ดำเนินงานตามมาตรา 8 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ข้อ 1 แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล เห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่กล่าวมาเพื่อให้บรรลุตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547)

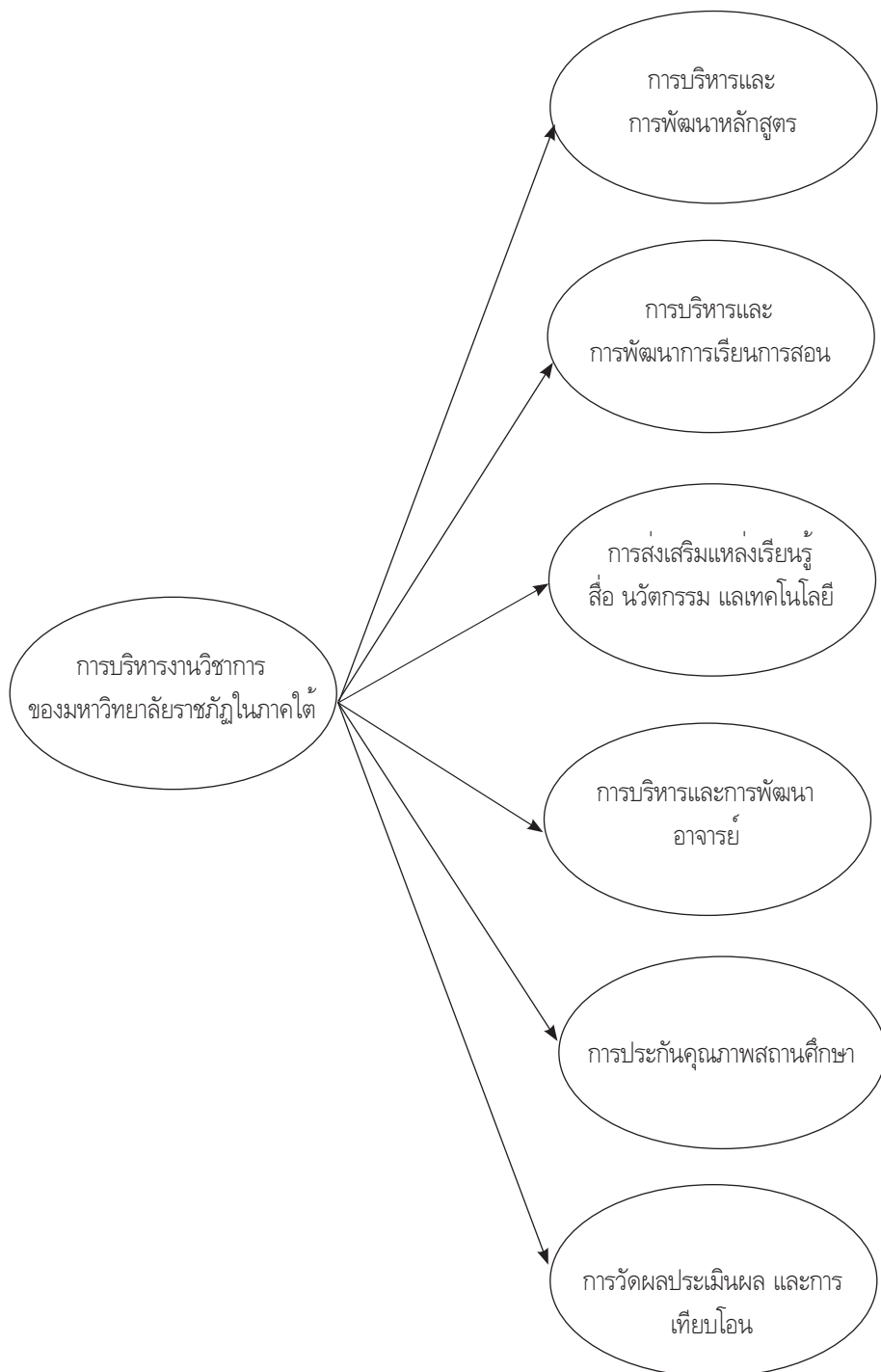
จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาตัวบ่งชี้และองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ว่ามีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการอะไรบ้าง เนื่องจากกระบวนการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาให้บรรลุมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ทั้ง 5 ด้าน นอกจากนั้นหากมีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ก็จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้นภายใต้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อการบริหารจัดการงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2542), กระทรวงศึกษาธิการ (2546), นิคม ลนขุนทด (2551), วิบูลย์ลักษณ์ ปริยาเวศกุล (2551), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ปฏิภาณ มหรรณานิบัติ (2554), อัมเรศ เนตาสีห์ (2554), ลีวัชร ดาวรงค์ (2555), นริศ แก้วสินวล (2556), พรเทพ สรนนท์ (2556), ภารดี อนันต์นาวี (2557) และ Knoeles (1970) สามารถสรุปองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ได้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารและการพัฒนาหลักสูตร 2) การบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน 3) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ 5) การประกันคุณภาพสถานศึกษา และ 6) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้และองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) เพื่อค้นหาลักษณะประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 347 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 534 คน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 375 คน 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 469 คน และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 328 คน รวมทั้งหมดจำนวน 2,053 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 510 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของแฮร์และคณะ (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) ที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 5-10 เท่าของตัวบ่งชี้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ ที่ต้องการวิเคราะห์ จำนวน 85 ตัวแปร ผู้วิจัยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 6 เท่า ได้ขนาดกลุ่ม จำนวน 510 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 86 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 132 คน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 94 คน 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 116 คน และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 82 คน รวมจำนวน 510 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาที่สังกัด 2) ตำแหน่งทางวิชาการ และ 3) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม จำนวน 6 ด้าน 85 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 85 ข้อ ผ่านการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วย (Index of item objective congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.6-1.0

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ มาทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่

มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1951) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .967

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่งเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืนหลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้หมายเลขรับรอง 1/2561 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2561

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) สกัดปัจจัย (Factor Extraction) ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis : PCA) ใช้วิธีหมุนแกนองค์ประกอบ (Factor Rotation) แบบออร์โธโกนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนแมกซ์ (Varimax) ที่ละองค์ประกอบหลัก และกำหนดน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor) มากกว่า .50

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 25.88 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ร้อยละ 22.75 และ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 18.43, 16.86, 16.08 ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่ตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 88 รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 11 และ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 1 ส่วนระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏปัจจุบัน เกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในช่วง 1-5 ปี ร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ 6-10 ปี ร้อยละ 38.0 และ 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 17.1

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผู้วิจัยทำการทดสอบข้อตั้งเบื้องต้นเพื่อหาลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) ด้วย Normal Probability Plot พบว่าค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนใหญ่จะอยู่รอบ ๆ เส้นตรง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าลักษณะของข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ จากนั้นนำข้อมูลมาทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลตามข้อตั้งเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบว่าสามารถทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้หรือไม่ ด้วยค่าดัชนี ไคเซอร์ - เมเยอร์ - ออลกิน (The Kaiser - Mayer - Olkin Measure of Sampling Adequacy) ในแต่ละองค์ประกอบ มีค่าเท่ากับ .926, .949, .949, .921, .928 และ .940 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่า .50 และค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับ สูงมาก จึงมีความเหมาะสมในการนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และค่าไคว-สแควร์ ที่ได้จาก Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 4486.617, 7135.158, 6590.426, 5216.000, 4624.812 และ 6532.659 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้ง 6 องค์ประกอบ ดังนั้นสรุปได้ว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน เมทริกซ์สหสัมพันธ์จึงเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้

ตารางที่ 1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล

องค์ประกอบ	Bartlett's Test of Sphericity		Kaiser-Mayer-Olkin Measure of Sampling Adequacy : (MSA)		
	Approx. Chi-Square	df	Sig.	ค่าที่เหมาะสม	ค่าที่ได้
การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้	4133.733	3570	.000	> .50	.970

จากตารางที่ 1 ค่าดัชนีไคเซอร์ - เมเยอร์ - ออลกิน (The Kaiser - Mayer - Olkin Measure of Sampling Adequacy : (MSA)) องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ มีค่าเท่ากับ .970 ซึ่งมีค่าสูงกว่า .50 และค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก จึงมีความเหมาะสมในการนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และค่าไคว-สแควร์ ที่ได้จาก Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 41733.73 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3. การสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) และการหมุนแกน (Factor Rotation) แบบออร์โธโกนอล (Orthogonal Rotation) ซึ่งเป็นการหมุนแกนแบบมุมฉาก ด้วยวิธีแวนิแม็กซ์ (Varimax) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าองค์ประกอบจะต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Eigenvalue) มากกว่า หรือเท่ากับ 1.0 และตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจะต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ตามข้อเสนอแนะของแฮร์ และคณะ (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) ผลวิเคราะห์ได้องค์ประกอบ 12 องค์ประกอบ แต่เนื่องจากเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบของ Costello & Osborne (2005) อธิบายว่าองค์ประกอบที่มีตัวบ่งชี้ต่ำกว่า 3 ตัวบ่งชี้ โดยทั่วไปไม่ควรกำหนดเป็นองค์ประกอบ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่อ่อนแอและไม่มีความมั่นคงสำหรับตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่หลายองค์ประกอบ ให้พิจารณาจากค่าน้ำหนักที่ต่างกันเกิน 2 หากต่างกันไม่ถึง 2 ให้ตัดตัวบ่งชี้ที่น้อยออกไป ดังนั้นในการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ จึงทำให้มีองค์ประกอบเพียง 10 องค์ประกอบ 75 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวนและร้อยละสะสมของความแปรปรวนองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

องค์ประกอบ	ค่าไอเกน	ร้อยละ ของความ แปรปรวน	ร้อยละสะสม ของความ แปรปรวน
1. องค์ประกอบการพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน	35.584	45.393	45.393
2. องค์ประกอบส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.591	5.401	50.794
3. องค์ประกอบประกันคุณภาพสถานศึกษา	3.641	4.284	55.078
4. องค์ประกอบการบริหารและการพัฒนาอาจารย์	2.729	3.210	58.288
5. องค์ประกอบจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน	2.125	2.500	60.788
6. องค์ประกอบพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรสู่การปฏิบัติ	1.849	2.175	62.963
7. องค์ประกอบระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร	1.723	2.027	64.990
8. องค์ประกอบจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	1.391	1.636	66.627
9. องค์ประกอบวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน	1.274	1.499	68.126
10. องค์ประกอบสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	1.084	1.276	70.841

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่าทั้ง 10 องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ 75 ตัวบ่งชี้ ได้ร้อยละ 70.841 โดยมีค่าไอเกน เท่ากับ 35.584, 4.591, 3.641, 2.729, 2.125, 1.849, 1.723, 1.391, 1.274 และ 1.084 ตามลำดับ ทั้งนี้ความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 1 มีค่าสูงสุด ร้อยละ 45.393 รองลงมาเป็นองค์ประกอบที่ 2 ร้อยละ 5.401 และองค์ประกอบที่ 3,4,5,6,7,8,9, และ 10 ร้อยละ 4.284, 3.210, 2.500, 2.175, 2.027, 1.636, 1.499 และ 1.276 ตามลำดับ

4. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ พบว่า มี 10 องค์ประกอบ 75 ตัวบ่งชี้ ผู้วิจัยนำเสนอตัวบ่งชี้ตามค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ 3 อันดับแรกในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้ 1) องค์ประกอบพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 15 ตัวบ่งชี้ โดยจัดทำคู่มือการวัดผลและประเมินผลของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .734 รองลงมา คือ กำหนดผู้รับผิดชอบในการบริหารงานวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนัก .724 และ จัดทำแนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนัก .714 2) องค์ประกอบส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 11 ตัวบ่งชี้ โดยส่งเสริมผู้สอนในการผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .685 รองลงมา คือ จัดทำ/ประสานความร่วมมือแหล่งผลิตนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้กับผู้สอน มีค่าน้ำหนัก .659 และ ประเมินผลการนำแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนัก .648 3) องค์ประกอบประกันคุณภาพสถานศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 8 ตัวบ่งชี้ โดยจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .712 รองลงมา คือ สร้างระบบและกลไกการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าน้ำหนัก .710 และ จัดทำแนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก มีค่าน้ำหนัก .702 4) องค์ประกอบการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ โดยสนับสนุนงบประมาณ/ทุนวิจัย

ให้กับอาจารย์ในการผลิตผลงานวิจัย มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .807 รองลงมา คือ สนับสนุนอาจารย์ในการจัดโครงการบริการวิชาการทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนัก .794 และ ยกย่อง เชิดชูอาจารย์ที่ได้รับรางวัลด้านการวิจัยเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการกระตุ้นการทำวิจัย มีค่าน้ำหนัก .777 5) องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .706 รองลงมา คือ จัดทำแนวทาง/วิธีการ การบูรณาการรายวิชาเพื่อส่งเสริมผู้เรียน มีค่าน้ำหนัก .681 และ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีค่าน้ำหนัก .658 6) องค์ประกอบการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัวบ่งชี้ โดยพัฒนาเครื่องมือการจัดทำหลักสูตรที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในทิศทางเดียวกันของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .692 รองลงมา คือ สร้าง/ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีค่าน้ำหนัก .675 และ จัดทำแนวปฏิบัติในการจัดรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตร มีค่าน้ำหนัก .665 7) องค์ประกอบระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัวบ่งชี้ โดยวิเคราะห์ความพร้อมของมหาวิทยาลัยในการสร้าง/ปรับปรุงหลักสูตร มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .701 รองลงมา คือ วิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้าง/ปรับปรุงหลักสูตร ของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนัก .691 และ วางแผนบริหารงานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มีค่าน้ำหนัก .652 8) องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ โดยจัดหาวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .642 รองลงมา คือ จัดทำคู่มือ/หนังสือ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าน้ำหนัก .605 และ จัดหารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าน้ำหนัก .600 9) องค์ประกอบการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ โดยจัดอบรมผู้สอนเกี่ยวกับแนวทางการวัดผลและประเมินผลของมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .667 รองลงมา คือ ส่งเสริมผู้สอนในการจัดทำแผนการวัดและประเมินผลรายวิชาที่ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มีค่าน้ำหนัก .637 และ ส่งเสริมผู้สอนให้ดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาตามแผนที่กำหนด มีค่าน้ำหนัก .623 10) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ โดยส่งเสริมให้ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพตามมาตรฐานหลักสูตร มีค่าน้ำหนักมากที่สุด .615 รองลงมา คือ สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าน้ำหนัก .585 และ จัดทำแนวปฏิบัติในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยการสอนเสริม มีค่าน้ำหนัก .567

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ผลการศึกษา พบว่า มี 10 องค์ประกอบ 75 ตัวชี้วัด ผู้วิจัยสามารถอภิปรายเป็นรายองค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบการพัฒนาอาจารย์การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอน มีความแพร่พรวน ร้อยละ 45.393 สามารถอธิบายได้ว่า การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนของมหาวิทยาลัยเป็นกระบวนการที่สำคัญเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการถ่ายทอดองค์ความรู้ของอาจารย์ผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาตามความต้องการและความเหมาะสมที่ผ่านกระบวนการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ที่มีความทันสมัยและเหมาะสมกับหลักสูตรนั้น ๆ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) องค์ประกอบที่ 4 ด้านอาจารย์ ที่กล่าวว่าอาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต เห็นได้จากผลการวิจัยของณรงค์ฤทธิ์ ประสานตรี (2559) ที่พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยด้านที่มีสภาพปัญหาสูงที่สุด คือ

ด้านการเขียนตำราและบทความทางวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการวิจัย ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเท่ากันกับการบริการวิชาการ และต่ำที่สุด คือ ด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของนรภัทร อิมพานิช (2559) ที่ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาอาจารย์ ประกอบด้วย 4 ประการ คือ 1) การบริหารจัดการหน่วยงานส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน 2) การบริหารจัดการหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน 3) การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาการสอน และ 4) การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาการวิจัย

2. องค์ประกอบการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีค่าความแปรปรวนร้อยละ 5.401 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งและทุกระดับให้ความสำคัญในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ทันยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าแบบก้าวกระโดด สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546) ที่กำหนดแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Boyle, Bradley, Chalk, Jones, & Pickard (2003) พบว่า การเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางเนื้อหา และการใช้แหล่งความรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเป็นรายบุคคลมากขึ้นกว่าการสอนแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับผลการศึกษาของเมธี คชาไพโร, ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง, รัฐพล ประดับเวทย์ และ สมสรณุก์ วงษ์อยู่น้อย (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความรู้และสมรรถนะด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาด้านผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะ และความคิดเห็น

3. องค์ประกอบการประกันคุณภาพสถานศึกษา มีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบ ร้อยละ 4.284 สามารถอธิบายได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกเป็นเหตุผลหนึ่งของการตัดสินใจเข้าศึกษาของผู้ปกครองและผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของซุมคักดี อินทร์รักษ์ (2545) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มีความมั่นใจว่าสถานศึกษามีผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ จะเห็นได้จากผลการศึกษาของสถาพร ถาวรธวัช (2556) พบว่า การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม บุคลากรมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ขั้นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน รองลงมา คือ ขั้นการดำเนินการ ขั้นการตรวจสอบและประเมินผล และขั้นการวางแผน ตามลำดับ สอดคล้องกับบุรพร กำบุญ และชลกนก โฆษิตตณิน (2560) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงาน และน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน

4. องค์ประกอบการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ มีค่าความแปรปรวน ร้อยละ 3.210 สามารถอธิบายได้ว่า การบริหารและการพัฒนาอาจารย์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นการเพิ่มศักยภาพด้านความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อขับเคลื่อนพันธกิจให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ทุกคนในสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานของสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของชนกพร ไผ่ลพิทธิกุล (2560) กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ (Professional Development) นับว่ามีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และการสอน เห็นได้จากผลการศึกษาของณรงค์ฤทธิ์ ประสานตรี (2559) ที่พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ในภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ด้านที่มีสภาพปัญหาสูงที่สุด คือ ด้านการเขียนตำราและบทความทางวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการวิจัย ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมเท่าทันกับด้านการบริการวิชาการ สอดคล้องกับผลการศึกษาของโสภา พร กล้าสกุล (2554) ศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า องค์ประกอบการวิจัยและบริการ วิชาการ ได้แก่ 1) การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่สังคม 2) การแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่สังคม 3) การ พัฒนาหลักสูตร และ 4) การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งสมรรถนะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่อาจารย์ในสถานศึกษาควรที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญสามารถนำไปใช้ในการหน้าที่การ สอนและการบริการวิชาการให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

5. องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน มีความแปรปรวน ร้อยละ 2.500 สามารถอธิบายได้ว่า การ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพนั้นผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเชื่อมโยงเข้าไปสู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ (anywhere, anytime) นั้นเป็นบทบาทที่ท้าทายของผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับพระ ราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มาตรา 24 ข้อ 4 จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสาน สารความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ใน ทุกวิชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) เห็นได้จากผลการศึกษาของหรรษา เศรษฐบุปผา, สมบัติ สุกุลพรรณ, และสุวิทย์ อินทอง (2559) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมระดับปานกลาง และพึงพอใจที่สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาทำให้นักศึกษา มีความรับผิดชอบตนเอง จัดสรรเวลาของตัวเองได้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jhonson, McHugo and Hall (2006) พบว่า การเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการนำข้อดีที่สุดของการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม และระบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์เข้าด้วยกัน ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติและทบทวนความรู้เดิมได้ตลอดเวลา

6. องค์ประกอบการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรสู่การปฏิบัติ มีความแปรปรวน ร้อยละ 2.157 สามารถอธิบายได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำหลักสูตรมีความหลากหลายควรมีการศึกษาเครื่องมือหรือรูปแบบที่เหมาะสม กับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดทำหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกับเพื่อความเป็น เอกภาพ (unity) สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2551) รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะเปรียบเสมือน พิมพ์เขียว (blue print) ที่จะดำเนินการต่อไป เห็นได้จากผลการศึกษาของสุธน วงศ์แดง, ภาณุมาส เศรษฐจันทร์ และวีระ พงษ์ สิงห์ครุฑ (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า 1) นักศึกษา วิชาชีพครูมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย ส่วนความต้องการความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก 2) หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลา กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม และการวัดผลและ ประเมินผล

7. องค์ประกอบระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร มีความแปรปรวน ร้อยละ 2.027 สามารถอธิบายได้ว่า การ วิเคราะห์ความพร้อมของมหาวิทยาลัยเป็นการเริ่มต้นการวางแผนเพื่อพัฒนาระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตรให้ได้ตาม **มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา** สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2551) ด้านแนวคิดของนักมนุษยนิยมเกี่ยวกับการ พัฒนาหลักสูตร คือ การมุ่งเน้นเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง มองหลักสูตรเป็นกระบวนการที่กว้างและมีลักษณะบูรณาการ เห็น ได้จากผลการศึกษาของพันธ์ศักดิ์ พลสำรัมย์, ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ, สิริฉันท สติรกุล เทชพาหพงษ์ และอรุณี หงส์ศิริวัฒน์ (2554) พบว่า ยุทธศาสตร์สำหรับการจัดการศึกษาระดับมหบัณฑิตของสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วย 1) หลักสูตร การเรียนการสอน 2) จัดหลักสูตรรวมมือกับสถาบันภายนอก 3) จัดหลักสูตรที่สามารถรองรับวุฒิบัตรวิชาชีพพยาบาล

ที่รับรองการดำรงสถานภาพทุก 5 ปี 4) เปิดหลักสูตรนอกเวลาเรียนวันธรรมดาช่วงเย็นหรือเสาร์ อาทิตย์ 5) วิธีการเรียนการสอนเป็นแบบ Problem-based Learning, Research-based Learning และ E-Learning 6) การถ่ายโอนหน่วยกิตให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับการวิจัยของชนกพร ไผ่หลินธิกุล (2560) พบว่า องค์ประกอบสำหรับการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การสร้างอัตลักษณ์ 3) การใช้เทคโนโลยี 4) การพัฒนาวิชาชีพ 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือ 7) หลักสูตร 8) คุณภาพอาจารย์ 9) การพัฒนาทักษะผู้เรียน

8. องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าความแปรปรวน ร้อยละ 1.636 สามารถอธิบายได้ว่า ศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงจากศตวรรษที่ 20 และ 19 ส่งผลให้ระบบการศึกษาต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาให้เท่าทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555) ที่กล่าวว่า ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวิถีการเรียนรู้แบบก้าวอย่างสิ้นเชิง โดยเป็นยุคความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลง การถ่ายโอน และเชื่อมโยงทั่วถึงกันอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของทีศนา เขมมณี (2556) การที่จะสอนให้ได้ผลดีผู้เป็นครูมืออาชีพจำเป็นต้องมีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวคิดของนวรรตน์ ไชยมง (2559) ที่กล่าวว่า การสร้างความพร้อมของครูพยาบาลที่จะรับมือกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งที่ท้าทายศักยภาพความสามารถของครูพยาบาลที่จะสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ด้าน จะเห็นได้จากผลการศึกษาของสุบิน ยะรัช (2555) ศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ED 712 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการบริหารการศึกษา พบว่า ประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น คือ คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ความพร้อมของโครงการสอน แผนการสอน เอกสารประกอบการสอน และการจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอริสสา สะอาดนิก (2557) พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านทักษะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ ทักษะ การเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะสาระวิชาหลัก และระบบสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็น

9. องค์ประกอบการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน มีค่าความแปรปรวน ร้อยละ 1.499 สามารถอธิบายได้ว่า การวัดและประเมินผลและการเทียบโอนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกำกับการเรียนการสอนที่ถูกออกแบบโดยผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่วางไว้แต่ละรายวิชา สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับ ติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการวิจัยของวรรณรี ปานศิริ, วารุณี ถิ่นนาคศิริ และพิบูล เอกวางกูร (2559) พบว่า รูปแบบการประเมินเพื่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านการเตรียมการก่อนการประเมิน 2) องค์ประกอบด้านการดำเนินการประเมิน และ 3) องค์ประกอบด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ

10. องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีค่าความแปรปรวน ร้อยละ 1.276 สามารถอธิบายได้ว่า การจัดทำแผนการสอนเปรียบเสมือนเข็มทิศที่ช่วยให้ผู้สอนคัดสรรองค์ความรู้ที่จำเป็น (the must) สำหรับการเรียนการสอนตามมาตรฐานของหลักสูตร ซึ่งมีความเชื่อมโยงสู่การสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ที่เป็นจุดศูนย์การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิด Sergiovanni (1994) การสร้างสถานศึกษาให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC: Professional Learning Community) ที่เน้นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหัวใจสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของนวรรตน์ ไชยมง และสุจิตรา จรจิตร (2560) ที่ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาเป็นการกระตุ้นให้เกิดการวางแผน การลงมือปฏิบัติ การประเมินผลร่วมกันของผู้สอน เพื่อมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเพิ่มพูนคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียน เห็นได้จากผลการศึกษาของสมชาย รัตนคช,

ผ่องศรี วาณิชคุญวงศ์, เอกรินทร์ สังข์ทอง, และชวลิต เกิดทิพย์ (2558) พบว่า องค์ประกอบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ยั่งยืน การเปิดพื้นที่การเรียนรู้ในการปรับปรุงงานอย่างสร้างสรรค์ การเพิ่มขีดความสามารถให้เชี่ยวชาญและรอบรู้การพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด ภาวะผู้นำและการให้อำนาจ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างแบบแผนความคิดตามความเป็นจริง และการขับเคลื่อนภารกิจสู่วิสัยทัศน์ร่วม

สรุป

การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ 75 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การพัฒนาอาจารย์และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอน มี 15 ตัวบ่งชี้ 2) การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มี 11 ตัวบ่งชี้ 3) การประกันคุณภาพสถานศึกษา มี 8 ตัวบ่งชี้ 4) การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ มี 5 ตัวบ่งชี้ 5) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน มี 6 ตัวบ่งชี้ 6) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรสู่การปฏิบัติ มี 7 ตัวบ่งชี้ 7) ระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตร มี 7 ตัวบ่งชี้ 8) การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มี 6 ตัวบ่งชี้ 9) การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนสู่การปฏิบัติ มี 5 ตัวบ่งชี้ 10) การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มี 5 ตัวบ่งชี้ โดยประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหารสามารถนำองค์ประกอบทั้ง 10 องค์ประกอบที่ได้จากการวิจัยมากำหนดเป็นขอบข่ายของโครงสร้างองค์กร รวมทั้งกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ควรพิจารณาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการทั้ง 10 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 75 ตัวบ่งชี้ มากำหนดเป็นขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิผลการบริหารงานของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการขับเคลื่อนกิจกรรมตาม 3 ลำดับแรกของค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาคำอธิบายองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศเพื่อนำมาประกอบในการจัดทำร่างขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 ควรมีการศึกษากลวิธีการนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ลงสู่การปฏิบัติเพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545.

กรุงเทพฯ: อรุณสภา.

----- (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ชนกพร ไผ่ลธิทิกุล. (2560). การเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อรองรับวิชาชีพ

ทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 9(2), 132-145.

- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2545). การบริหารงานวิชาการ. บัดดาเน: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ณรงค์ฤทธิ์ ประสานตรี. (2559). รูปแบบการพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 11(1), 203-216.
- ทิตนา เขมมณี. (2556). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรภัทร อิมพานิช. (2559). รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.วารสารสุทธิปริทัศน์, 30(94): 83-97.
- นวรรตน์ ไชยภูมิ. (2559).ความท้าทายของครูพยาบาล: Teach Less, Learn More แห่งศตวรรษที่ 21.วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 3(2), 44-52
- นวรรตน์ ไชยภูมิ และสุจิตรา จรจิตร. (2560). การเปลี่ยนแปลงสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในศตวรรษที่ 21 ของอาจารย์พยาบาล. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, 4(1), 256-279.
- นริศ แก้วสินวล. (2556). รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาภาวะผู้นำการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นิคม ลนขุนทด. (2551). การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุรพร กำบุญ และชลกนก โฆษิตกณิน. (2560). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรทางการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากรสาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ, 10(1), 1746-1755.
- ปฎิภาณ มหรรณานิบัติ. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของวิทยาเขต10แห่งมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาผู้นำการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553).การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรเทพ สรนนท์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. วารสารครุศาสตร์, 41(3), 173-185.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, ศรเนตร อาร์โสภณพิเชฐ, สิริฉันท สติกรกุล เตชพาหพงษ์ และอรุณี หงส์ศิริวัฒน์. (2554). การศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันพระบรมราชชนก. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 21(2), 4-17.
- ภารดี อนันต์นาวี. (2557). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). ชลบุรี: มนต์รี.
- เมธี คชาไพร, ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง, รัฐพล ประดับเวทย์ และสมสรณุก วังข่อยน้อย. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความรู้และสมรรถนะ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา สำหรับนิสิตหลักสูตรการศึกษา บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์. 10 (ฉบับพิเศษ), 71-86.
- ลิ้วร์ ดาวงศ์. (2555). การพัฒนาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์เรียนของนักเรียน. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- วรรณรี ปานศิริ, วาฤณี ลัคนโชคดี และพิกุล เอกวางกูร. (2559). การพัฒนารูปแบบการประเมินเพื่อการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 10(5), 115-132.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ตลาดาพับลิเคชั่น.

- วิบูลย์ลักษณ์ ปรียาวงศ์กุล.(2551). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการวิทยาลัยพยาบาลในสังกัด สถาบันพระบรมราชชนก. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 1(2), 82-85.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2551). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมชาย รัตนคช, ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์, เอกรินทร์ สังข์ทอง, และชวลิต เกิดทิพย์. (2558). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 26(3), 61-77.
- สุธน วงศ์แดง, ภาณุมาศ เศรษฐจันทน์ และวีระพงษ์ สิงห์ครุฑ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 13(37), 75-90.
- สุบิน ยุระรัช. (2555). การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ED 712 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการบริหารการศึกษา. *Proceeding ในการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปี 2555 วันที่ 26 ตุลาคม 2555.*
- สถาพร ถาวรธิดาสน. (2556). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สัมนา ธนินธ์. (2560). หลักสูตรและปฏิบัติการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา. (2547). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา. (2547). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา.
- _____. (2553). มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายามในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2542). การบริหารงานวิชาการ. ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- โสภภาพร กล้าสกุล. (2554). การพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ. คุษณินพนธ์ปรัชญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรรษา เศรษฐบุปผา, สมบัติ สกุลพรรณ, และสุวิทย์ อินทอง. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนการสอนโดยการบูรณาการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (INTEGRATED E-LEARNING COURSE) สำหรับนักศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 18(3), 1-11.
- อัมเรศ เนตาสีห์. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. วารสารศึกษาศาสตร์, 22 (3): 186-201.
- อริสสา สะอาดนัก. (2557). ทักษะจากการจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษา รายวิชาการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม. การประชุมวิชาการระดับชาติ ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 1 วันที่ 29-30 พฤษภาคม 2557 ณ โรงแรมพรรษา เจบี อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- Boyle, T., Bradley, C., Chalk, P., Jones, R., & Pickard, P. (2003). Using blended learning to improve student success rates in learning to program. *Journal of Educational Media*, 28(2-3), 165-178.
- Costello, A.B. & Osborne, J.W. (2005). *Best Practices in Exploratory Factor Analysis: Four Recommendations for Getting the Most From Your Analysis*. A peer reviewed electronic journal, Retrieved March 14, 2018.

- Cronbach, L. J. (1951). *Essentials of Psychological Testing* (3rd ed). New York: Harper & Row.
- Hair, J.F., Black, W. C., Babin, J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis: A Global Perspective*. (7th ed). New Jersey: Person Education.
- Johson, K, McHugo, C, & Hall, T. (2006). "Analyzing the efficacy of blended learning using Technology Enhanced Learning (TEL) and m-learning delivery Technologies." *Proceeding of the 23rd annual ascilite conference*, 379-383.
- Knoeles, A. (1970). *Handbook of College and University Administration*. New York: McGraw-Hill Book.
- Sergiovanni, T. (1994). *Building community in schools*.: Jossey Bass.